

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 138/2021
18.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца Агроиндустријска комерцијална банка АИК банка, АД Београд, против извршног дужника АА из ..., ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о сукобу између Основног суда у Нишу и Привредног суда у Нишу, о стварној надлежности суда, у седници одржаној 18.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој извршној ствари стварно је **НАДЛЕЖАН** Основни суд у Нишу.

Образложење

Агроиндустријска комерцијална банка АИК банка, АД Београд, поднела је Основном суду у Нишу, предлог за извршење, против извршног АА из ..., ради наплате новчаног потраживања од 506.640.855,81 динар, на основу извршне исправе – заложне изјаве. По пријему предмета у рад, Основни суд у Нишу је донео решење Ии 3983/20 од 06.11.2020. године, којим се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, а по правноснажности решења предмет је доставио Привредном суду у Нишу, као стварно и месно надлежном.

Привредни суд у Нишу није прихватио своју стварну надлежност, па је предмет доставио Врховном касационом суду ради одлучивања о сукобу стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС", бр. 116/08, ... 13/16) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Нишу.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова прописано да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и када је у

наведеним споровима једна од страна физичко лице, ако је странка у односу материјалног супарничарства. Према ставу 2. истог члана, привредни суд, између осталог, одређује и спроводи извршење на основу извршних и веродостојних исправа када се односе на лица из става 1. тачка 1. овог члана, а одређује и спроводи извршење и обезбеђење одлука привредних судова, а одлуке изабраних судова само када су донете у споровима из тачке 1. став 1. овог члана. Одредбом члана 22. став 2. истог Закона, предвиђено је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Дакле, привредни судови су надлежни да одређују и спровode извршења, између осталог, на основу извршних и веродостојних исправа, када се односе на привредне субјекте (домаћа и страна привредна друштва, предузећа, задруге и предузетници и њихове асоцијације). Применом члана 41. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“ број 106/15, ... и 9/20), заложна изјава представља извршну исправу, када испуњава услове из овог става. Основни судови надлежни су да воде извршне поступке, само ако за то није надлежан неки други суд, дакле и привредни.

У конкретном случају извршни поверилац поднео је предлог за извршење на основу извршне исправе – заложне изјаве, а одлучна чињеница за оцену стварне надлежности суда за поступање у овој извршној ствари је да ли су странке у овом извршном поступку лица из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају извршни поверилац поднео предлог за извршење против физичког лица, као извршног дужника, то нису испуњени услови из члана 25. став 2. у вези става 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, за надлежност привредног суда, па је за поступање у овој извршној ствари - стварно надлежан Основни суд у Нишу. Околност на коју се Основни суд у Нишу позива у својој одлуци о ненадлежности, да су у заложној изјави и као извршни поверилац и као извршни дужник означени привредни субјекти, од утицаја је само на пасивну легитимацију, односно на основаност тужбеног захтева, али не и на стварну надлежност суда.

У складу са изнетим, а на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић